

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **S. C.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 24 sierpnia 2023 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 22 lutego 2023r., sygn. V Ka 479/22,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Płońsku

z dnia 25 lutego 2022r., sygn. akt II K 343/19

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w. Przypomnieć po pierwsze należy, że prawomocne wyroki sądowe korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie,

iż zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami

prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. postanowienie SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; postanowienie SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Tego rodzaju następstwa złożonego nadzwyczajnego środka odwoławczego mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji wskazuje na jej zasadność. Wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. skutkować muszą przyjęciem, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić tylko wówczas, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. Jedynie taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń.

Obrońca skazanego S. C. wniosek o wstrzymanie umotywowował zaistnieniem dużego prawdopodobieństwa podzielenia zarzutów kasacyjnych i wobec tego poważnymi konsekwencjami wykonywania przez skazanego kary pozbawienia wolności. Nie przesądzając jednak w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji, w chwili obecnej brak jest podstaw do stwierdzenia, że jej uwzględnienie jawi się jako nieomal pewne, a wykonywanie kary może prowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanego (por. postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2023 r., III KK 19/23, LEX nr 3516558). Podniesione przez obrońcę zarzuty nie są bowiem na tyle silne, by uzasadniały skorzystanie z wyjątkowej instytucji wstrzymania wykonania wyroku.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

(M.R.)

[f.n]

